

РЕШЕНИЕ

№ 2160

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **817** по описа за **2012** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция “Инспекция по труда” [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 28.11.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 109-ти състав по нахд №6908/2011 г., с което е отменено изцяло наказателно постановление (НП) № 22-2202018 от 14.10.2010г., издадено от директора на Дирекция “Областна инспекция по труда” [населено място], с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 КТ на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.1, ал.2 КТ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът поддържа, че при връчването на АУАН не е допуснато нарушение на чл.43, ал.1 ЗАНН, тъй като същият е връчен на надлежно упълномощено въз основа на представено пълномощно лице Б. Б. М.. Посочва, че наказаното лице надлежно е индивидуализирано чрез изписване на БУЛСТАТ, правно-организационна форма, управител, седалище, поради което погрешното посочване на името му не е нарушило правото му на защита.

Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено

решението на СРС, НО, 109-и състав по нахд № 6908/2011 г. и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление № 22-2202018 от 14.10.2010г., издадено от директора на Дирекция “Областна инспекция по труда” [населено място].

Ответникът по касационната жалба [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „О.”, [улица] чрез процесуалния си пълномощник адв. С. Н. оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за ОСНОВАТЕЛНА.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение 28.11.2011г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав по нахд №6908/2011 г. е отменил изцяло наказателно постановление № 22-2202018 от 14.10.2010г., издадено от директора на Дирекция “Областна инспекция по труда” [населено място], с което на основание чл.41б, ал.5 вр. чл.414, ал.1 КТ на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.1, ал.2 КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Д. Г. И., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при връчване на АУАН е допуснато нарушение на чл.43, ал.1 КТ, тъй като видно от приложеното пълномощно рег. № 341/08.01.2010г. на нотариус Л. Г., № 116 на НК в полза на Б. Б. М. в същото липсвало упълномощаване за представителство за връчване на АУАН с изключение пред органите на данъчната администрация. Районният съдия е намерил и друго самостоятелно основание за отмяна на НП, изразяващо се в налагане на имуществена санкция на лице, което не е посочено в АУАН, където било изписано различно наименование и БУЛСТАТ на нарушителя.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 109-и състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материално правните норми. На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло правилно установената от СРС фактическа обстановка: На 11.09.2010 г. в [населено място], на обект „Т. М. С.”, ет.2, с адрес [населено място], [улица] била извършена проверка за спазване на трудовото законодателство, при която било установено, че [фирма], БУЛСТАТ [ЕИК], в качеството му на работодател, е приел да предоставя за него работна сила лицето М. Б. П., ЕГН [ЕГН] на длъжност „хигиенист” без сключен трудов договор. Извършената проверка била обективизирана в протокол от 11.09.2010г., подписан от служителите на ДИТ – С. Ш. Х. и Д. Г. И., в който е отбелязано, че е извършена проверка на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], район „О.”, [улица], като изписаният ЕИК на дружеството е поправен „на ръка” относно последните три цифри 103877183. По идентичен начин в АУАН № 22-2202018 от 17.09.2010г.

наименованието на нарушителя е посочено като [фирма] с поправен „на ръка” ЕИК 103877183. Видно от приложенияте към жалбата до СРС справки от Търговския регистър на един и същи адрес в [населено място], район „О.”, [улица], и с един и същи управител Л. Т. Петров са регистрирани две търговски дружества: [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. В конкретния случай правно организационната форма (ООД и ЕООД), както и допълнението в наименованието „2004” лесно могат да се объркат или „пропуснат”. Тъй като седалището, адресът и управителите на двете дружества са еднакви, касационната инстанция намира, че основен индивидуализиращ белег, съответно признак, по който дружествата се различават, е техния идентификационен номер. Затова са неоснователни възраженията в касационната жалба, че правно организационната форма, адресът и управителят на наказаното лице са посочени коректно в АУАН и НП. Касае се за идентични или сходни индивидуализиращи белези, поради което съществено в случай е, че е посочено наименованието на едното дружество „В. комфорт”, като по отношение на основния индивидуализиращ белег ЕИК е налице дописване и зачертаване. По изложените съображения съдът напълно споделя доводите на районния съдия, че е налице неяснота относно посоченото в АУАН лице като нарушител, тъй като е използвано наименованието на друго дружество „В. комфорт” и ЕИК не е посочен коректно. Действително в НП е изписан правилният ЕИК на наказаното лице [ЕИК], но същото отново е посочено с грешно наименование като [фирма]. Доколкото се касае за грешка в субекта, тя не може да бъде преодоляна по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН. Като е достигнал до същите правни изводи районният съдия е постановил правилно решение съобразно приложимите материално правни разпоредби, като не е допуснал нарушение по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

Касационната инстанция намира за неправилни доводите на районният съдия за допуснато нарушение на чл.43, ал.1 ЗАНН. По делото е представено нотариално заверено пълномощно рег. № 341 от 08.01.2010г. на нотариус Л. Г., рег. № 116 на НК, с което управителят на [фирма], ЕИК[ЕИК] е упълномощил Б. С. Б. – М. да представлява дружеството пред всички административни, финансови, данъчни, общински служби и други учреждения, включително съдилища и нотариуси като изкарва, подава и получава необходимите документи. Така формулирано, пълномощното навежда на общо пълномощно, предоставящо изключително широки правомощия за получаване и подаване на книжа пред широк кръг лица. В ЗАНН няма изискване за представяне на специално пълномощно чрез изрично посочване, че същото предоставя право за получаване на АУАН. Действително в текста на визираното пълномощно има изрично упълномощаване за получаване на АУАН, изготвени от органите на данъчната администрация, но при съставяне на АУАН № 22-2202018 от 17.09.2011 г. се е явило лицето Б. С. Б. М., която е представила нотариално заверено пълномощно от [фирма], ЕИК [ЕИК] и е подписала АУАН без никакви възражения в тази насока, като представител на управителя на дружеството Л. Т. Петров. Контролните органи не са имали никакво основание да не приемат официалния документ (нотариално заверено пълномощно), въз основа на който пред тях се явява пълномощник и не възражава при съставянето на акта. Изложените в жалбата до СРС възражения в тази насока са плод на

защитната позиция на наказаното лице и навеждат на умишлено поведение от страна на представителите на наказаното лице да въведат в заблуда контролните органи, в какъвто смисъл могат да се тълкуват и действията по регистриране на две различни търговски дружества, но с близки наименования (различаващи се само в цифрата 2004, която не е съществена част от наименованието и лесно може да бъде пропусната, тъй като индивидуализиращият белег на името е „В. комфорт”), с един и същи управител и с едно и също седалище и адрес на управление. По изложените съображения касационната инстанция не споделя доводите на районния съдия за допуснато съществено процесуално нарушение по чл.43, ал.1 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** на СРС, НО, 109-и състав е **ПРАВИЛНО** и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 28.11.2011г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 109-и състав** по нахд № 6908/2011 г. **РЕШЕНИЕТО** е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.